

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/42/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124010413
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6124010413.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M., na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. júla 2025, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák., konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp. zn. 3T/29/2024 zo dňa 24. marca 2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp. zn. 3T/29/2024 zo dňa 24. marca 2025 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora Brezno, sp. zn. 2Pv/194/2022 zo 17.04.2024 a to pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

od presne nezisteného mesiaca roku 2015 do 14.07.2022 prevažne v Polomke, v rodinnom dome na ul. Nálepka č. 800/18, najmä pod vplyvom alkoholu, spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojej bývalej manželke C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., E. XXX/XX a ich spoločným maloletým deťom F. B., nar. XX.XX.XXXX, V Č., nar. XX.XX.XXXX a G. B., nar. XX.XX.XXXX takým spôsobom, že približne trikrát do týždňa svoje maloleté deti, najmä V. Č. a L. Č. bil remeňom a vulgárne im nadával, bezdôvodne, ako jediná príjmovu sebestačná osoba odmietal nakupovať do domácnosti potraviny, v dôsledku čoho nemali čo jesť a boli nútení si požičiavať peniaze a stravu od rôznych osôb, v domácnosti opakovane vypínal elektrinu, internet a vykurovanie bez ohľadu na poveternostné podmienky, svoju bývalú manželku aj pred ich deťmi ponižoval tým, že jej hovoril, že nič nedokáže, je bezvýznamná nula, nevie si nájsť prácu, zakazoval jej používať zariadenie domu, najmä kúpeľňu, všetkých ich opakovane vyhadzoval z domu a to aj v nočných hodinách, v dôsledku čoho boli nútení túlať sa po uliciach v Polomke a okolitých poliach až pokiaľ nevytriezvel, v dôsledku čoho sa z obavy z jeho správania všetci zamykali v spálni domu, pričom približne od novembra 2021, keď mu bývalá manželka povedala, že sa s ním rozvedie, sa jej začal vyhrážať zabitím s tým, že to bude najlepšie riešenie, lebo sa tým všetko ukončí a ak pôjde na políciu, bude to ešte horšie.

Okresný súd svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že poškodená na jednej strane vysoko hodnotí samu seba a na druhej strane predstavuje seba, prezentuje seba pred svetom ako nejakú ublíženú alebo týranú. Toto je typická vlastnosť ženy, ktorá nechce, aby rodinný život a výchova detí bola známa najbližšiemu okoliu. Na toto správanie poškodenej poukazuje aj tá skutočnosť, že potom, ako sa rozvedla, už kolegyniam nepopisovala jej rodinný život, neuvádzala, že nemá dostatok finančných prostriedkov a to napriek tomu, že jej finančná situácia sa diametrálne nezmenila. Obžalovaný síce začal platiť výživné na maloleté deti okolo 300,- Eur, ale na druhej strane, keď mala príjem 600,- Eur platila obžalovanému úhrady spojené s užívaním domu, ktoré predtým platil obžalovaný.

Poškodená selektovala informácie, ktoré poskytla okoliu a takúto selekciu v podstate robila aj vo vzťahu k jej deťom. Keďže poškodená ako matka mala výrazný vplyv na deti, vplývala na ne, aby svojho otca, teda obžalovaného odsúdili, a to rovnako ako ho ona odsudzovala ako manžela. Matka priamo vplývala na deti tak, že hovorila o otcovi pred deťmi negatívne, napr. keď sa otec mal k nim nejakým spôsobom priblížiť, tak ich ona zobrala, zavrela ich do izby a nedovolila, aby otec s deťmi komunikoval. Toto vyslovene vyplýva aj z výpovede maloletého G. ako aj z výpovede poškodenej F. B.. Maloletý ako 10 ročný chlapec používa výrazy, ktoré sa musel dozvedieť od svojej matky, ktoré vzhľadom na mentálnu úroveň 10 ročného chlapca nemôžu zodpovedať jeho schopnostiam, napr. keď hovoril, že otec matku týral, že otec má nízke IQ, že otec robí nekalé veci, má v duši zabudované zlé správanie, čo je možno zlá výchova jeho rodičov, že otec užíval alkohol aj drogy, že často pil víno, ale to víno pil sám. Rovnako ako maloletý G. aj poškodená F. B. nevedela, a to napriek svojmu veku a mentálnym schopnostiam, súvisle vypovedať o správaní obžalovaného voči nej, jej matke a súrodencom. Rovnako jej museli byť ako maloletému G. kladené otázky. Poškodená F. B. v podstate uvádzala obdobné skutočnosti, ako matka, že otec pil alkohol, pil skoro každý deň, že vypil debnu piva, že ich otec bájaval trikrát denne remeňom, že sa agresívne správal, ale na otázku sudkyne, nech bližšie popíše, za akých okolností sa to stalo, tak poškodená nevedela odpovedať. Súd musel dlho čakať na jej odpovede a väčšinou boli iba všeobecného charakteru. Súd znovu musí poukázať na výpoveď D. H., ktorá uviedla, že deti obžalovaného a poškodenej opisujú jeden alebo dva zážitky, ktoré by bolo možné nazvať aj traumatickými a generalizujúcimi na ich základe svojho otca, ktorého potom odsudzujú. Poškodená C. B. je sofistikovanejšia ako obžalovaný, je vzdelanejšia, dokáže na deti zapôsobiť a to tak, že zavrhnú svojho otca a upnú sa k novému partnerovi, v tomto prípade svedkovi D.. Je to v podstate náklonnosť detí k novému mužovi ich matky, ktorá ho na rozdiel od ich vlastného otca glorifikuje.

Deti vyslovene lojalizujú s matkou, nekriticky preberajú postoje, názory a dokonca aj pocity matky, keď ich prezentujú a v podstate aj prežívajú ako vlastné, a to bez ohľadu na to, či sa objektívne stali. Pokiaľ však deti lojalizovali s matkou, ktorá sa vo väčšej miere im venovala ako otec, ktorá mala na ne oveľa väčší vplyv, u detí šlo ešte k zvyšovaniu lojality k matke a to hlavne po podaní trestného oznámenia. Aj v zmysle znaleckých posudkov vyplýva, že matka s deťmi vytvorila taký pakt, ktorý bol v podstate izolovaný od okolia, poškodená sa nestretávala so žiadnymi ľuďmi v dedine. Prerušila kontakt nielen s rodičmi obžalovaného, ale aj s jej vlastnou sestrou. Dokonca z výpovede brata obžalovaného vyplýva, že keď prišiel na návštevu k bratovi, poškodená spolu s deťmi od neho odišla a zavrela sa v dome. Aj podľa výpovede svedkov, či už svedkyne I. alebo svedkyne D. vyplýva, že deti trávili voľný čas hlavne s matkou, dcéry obžalovaného – poškodené nikde nechodili, chodili stále len s poškodenou, boli stále spolu. Znalkyňa z odvetvia psychológie nezistila u svedkyne F. B. výraznejšie skony k fantazijnému spracovaniu skutočností a k vedomému klamstvu, ale vierohodnosť výpovede poškodenej do istej miery, vzhľadom na uvedené, považovala za zníženú a podľa názoru súdu je znížená aj vierohodnosť výpovede maloletého G.. Obidve deti uvádzajú negatívne správanie obžalovaného na všeobecnej úrovni, obe deti, ako už súd uviedol, lojalizujú s matkou, ich výpovede navodzujú dojem, že správanie obžalovaného je dlhodobé a sústavné, aj keď v podstate ide len o epizodické agresívne správanie otca. Obe deti majú výraznú tendenciu vyhýbať sa opisu predmetných situácií alebo ich minimalizovať a zovšeobecňovať, pričom hlavne, vzhľadom na intelektovú kapacitu F. B., jej pamäťové výkony, by bolo na mieste očakávať presnejší úplnejší opis daných skutočností.

Keďže znalci, ktorí vyšetrovali všetky tri deti, obžalovaného a poškodenú C. B., konštatovali u všetkých troch detí neurotickú symptomatiku, súd sa preto zaoberal, či táto symptomatika môže byť v príčinnej súvislosti s chovaním obžalovaného, ktoré je predmetom obžaloby. Tak znalkyňa J. K. ako aj J. L. B. korigovali na hlavnom pojednávaní závery svojich znaleckých posudkov, keďže pri vypracovaní znaleckých posudkov nemali všetky dostupné doklady, hlavne znalecké posudky ohľadne obžalovaného a poškodenej C. B. a dospeli k záveru, že nemožno jednoznačne povedať, že prežívanie detí vyslovene súviselo len so správaním obžalovaného.

Na ich prežívanie malo vplyv celé negatívne rodinné prostredie, v ktorom žili, ktoré bolo disharmonické a konfliktné, pričom na ňom participoval tak otec ako aj matka. Preto znalkyňa J. K. uviedla, že nemožno vyslovene povedať, že aj anorexia, ako neurotická porucha u Veroniky, bola v príčinnej súvislosti s konaním otca. Súd v tomto smere poukazuje aj na lekárske správy, ktoré sú súčasťou znaleckého posudku J. K. ohľadne liečby maloletej L., pričom ani jedna lekárska správa, či už od psychiatra alebo psychológa, nepoukazuje na negatívne agresívne správanie otca. Aj SMS správy, ktoré predložil obžalovaný do spisu, nepoukazujú na negatívny vzťah medzi obžalovaným a dcérou L., obžalovaný

naopak podporuje L. v jej liečbe anorexie. Na neurotický vývoj detí mal vplyv okrem rodinného prostredia aj genetický podklad. Veľký vplyv na prežívanie detí mal hlavne vplyv matky, keď sa pri konfliktoch medzi matkou a otcom ešte viac priblížili k matke, odcudzili sa otcovi. Obe dievčatá, tak F. ako aj Veronika sú neurotické, oveľa viac ovplyvnené matkou ako chlapec, badať u nich uzavretosť a izolovanosť od okolia. Syn je menší, otvorenejší, ale dcéry keďže väčšinu času trávili s matkou, preberali jej názory a postoje. Aj znalkyňa D. H. nezistila u poškodenej F. B. výraznejšie násilné konanie zo strany obžalovaného, ktoré by pociťovala ako ťažké príkorie. Možno však u nej konštatovať relatívne vysokú hladinu úzkostlivosti, čo je jej osobná charakteristika a zvýšenú úzkosť prežívania v súčasnosti, čomu nasvedčovalo aj jej správanie na hlavnom pojednávaní. U poškodenej ide o psychotraumatizáciu jednak z jej prítomnosti počas konfliktov medzi rodičmi a jednak aj z očakávaných konfliktov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nemôže bez pochybností konštatovať, že výpovede detí obžalovaného ohľadne negatívneho správania obžalovaného, sú v celom rozsahu vierohodné. Ako už súd hore uviedol, na ich výpoveď výrazne vplývala matka, ktorá na ne mala dominantný vplyv, ktorá ich hlavne v období od rozvodu manželstva izolovala od otca, keď otec začal bývať na hornom poschodí domu a nemohol sa s deťmi stretávať. Vykresľovala ho v negatívnom svetle, a to až tak, že nejaké epizodické správanie obžalovaného voči ich matke, alebo voči nim, deti začali generalizovať a následne potom popisovali správanie otca, ako keby sa jednalo o sústavné agresívne správanie ich otca. Naopak všetky pozitíva vytesňovali alebo ich bagatelizovali, napr. mal. G. uvádzal, že všetko do domácnosti zabezpečuje len matka, otec ničím neprispieva, dokonca nejakú pozitívnu hru s otcom začal hodnotiť negatívne. F. aj otázku otca, ako bolo v škole, začala hodnotiť negatívne, keď otec to nemyslel úprimne a chcel len deti zosmiešňovať.

Súd je preto názoru, že hlavným motívom trestného oznámenia poškodenej bolo jej rozhodnutie, že chce začať nový život, a to bez obžalovaného. V tomto smere súd poukazuje na výpoveď znalkyne D. H., ktorá uvádzala, že poškodená sa s obžalovaným dohodla, že ak sa jej nebude v manželstve páčiť, že obžalovaný odíde zo spoločnej domácnosti, čo znalkyňa považovala za veľmi tvrdé a nešťastné rozhodnutie. Keďže obžalovaný tak nechcel urobiť, podľa názoru súdu to vyústilo do trestného oznámenia zo strany poškodenej.

Čo sa týka výpovede obžalovaného, podľa názoru súdu obžalovaný nevypovedal úplne pravdivo o tom, ako zvládol situáciu v období, keď sa mu začalo rozpadáť manželstvo, hlavne po zistení nového vzťahu jeho manželky a návrhu o rozvod z jej strany, teda od jesene roku 2021. Obžalovaný nebol schopný konštruktívne zvládnuť situáciu, keď v podstate začal obývať hornú časť domu oddelene od svojich detí, deti sa od neho odklonili a naopak sa priklonili k inému mužovi, novému priateľovi jeho manželky. Súd je názoru, že toto obdobie bolo sprevádzané vzájomnými hádkami, nadávkami a aj agresívnym verbálnym správaním zo strany obžalovaného, pričom obžalovaný poškodenú nikdy fyzicky nenapadol. Sám obžalovaný priznal, že povedal poškodenej, aby odišla z domu, keď sa jej nepáči, že môže ísť bývať k inému mužovi. Priznal, že bol vypnutý internet. Súd uveril poškodenej v tom smere, že obžalovaný z dôvodu nezvládnutia situácie vypol internet, kúrenie a elektriku, ale určite to nemôže považovať za sústavné konanie vyznačujúce sa istým stupňom hrubosti, správania, ktoré by napĺňalo znaky trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák. Nie je ojedinelé, že rozvodové konania medzi manželmi prebiehajú búrlivo, sú spojené so vzájomnými hádkami, osočovaním, vyhrážkami, ktoré vyplývajú hlavne z frustrácie jedného z manželov, ktorý sa nechce rozviesť, ktorý chce zachovať manželstvo. Ak by súd každé takéto rozvodové konanie, ktoré je sprevádzané takýmito prejavmi, považoval za týranie, tak by veľká časť rozvodových konaní skončila v trestnom konaní.

Súd preto vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti nemôže bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku v celom rozsahu tak, ako je uvedené v obžalobe. Vzhľadom na uvedené pochybnosti o vierohodnosti výpovedí poškodených, nemôže spoľahlivo uzavrieť, že sa skutok stal.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním ako osoba na to oprávnená v zákonom stanovenej lehote napadol okresný prokurátor v Brezne.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s tak posúdeným stavom ako ho okresný súd ustálil v odôvodnení rozsudku, sa nestotožňuje a to napriek existencii určitých pochybností ohľadom vierohodnosti výpovedí poškodených, na ktoré súd v rozsudku poukázal. Uviedol, že sa nestotožňuje

s posúdením dôkaznej situácie v intenciách ako ju posúdil súd, ktorý konštatuje, že v konaní boli bez pochybností preukázané len vzájomné konflikty, ktoré vznikali v spolužití obžalovaného a poškodenej C. B.. Zároveň vyjadruje aj nesúhlas s jednostranným posúdením vierohodnosti výpovedí maloletých poškodených. Podľa prokurátora je bezpochyby zrejmé, že ani zo znaleckého posudku znalkyne D. H. nevyplýva, že by výpovede maloletých poškodených považovala z hľadiska dôveryhodnosti za pochybné. Znalkyňa totiž ani v znaleckom posudku, ani na hlavnom pojednávaní neuviedla, že by vyšetrením u maloletých zistila sklony ku fabulácii, respektíve výraznejšie sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností. Lojalita detí k matke môže viesť k zníženiu vierohodnosti výpovede poškodenej F. B. podľa prokuratúra len do istej miery a uvedené platí aj o výpovedi maloletého G..

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti preto mal prokurátor za to, že súd na základe rozsiahleho dokazovania mal dostatočný skutkový základ pre uznanie viny obžalovaného. Preto je prokurátor toho názoru, že súd nesprávne vyhodnotil dôkazy a svoje pochybnosti založil nie na objektívnej neurčitosti, ale na vlastnej subjektívnej interpretácii niektorých dôkazov v prospech obžalovaného, pričom iné dôkazy svedčiace v jeho neprospech primerane nezohľadnil a bez procesne významného dôvodu spochybnil.

Vzhľadom na vyššie uvedené mal preto prokurátor za to, že napadnutý rozsudok je nesprávny a navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici ho zrušil a vec vrátil okresnému súdu s tým, aby túto vec v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Na podklade z podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci určil termín verejného zasadnutia, na ktoré zasadnutie sa riadne a včas dostavil obžalovaný, jeho obhajca, krajská prokurátorka, ako aj poškodená C. B., spolu so svojimi dcérami F. B. a L. B..

V konečných návrhoch potom krajská prokurátorka uviedla, že sa pridriava podrobne odôvodneného odvolania okresného prokurátora, v podstatných bodoch na ňom trvá a je toho názoru, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a preto je potrebné, aby ich hodnotil opätovne s tým, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že sa nestotožňuje s písomnými dôvodmi odvolania prokurátora, pretože podľa neho okresný súd logicky vysvetlil, ktoré dôkazy hodnotil, prečo dospel k záveru, že nie je preukázané, že sa obžalovaný dopustil žalovanej trestnej činnosti a preto navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol a potvrdil prvostupňový rozsudok.

Poškodená C. B. potom, čo bola predsedom senátu vyzvaná, aby sa vyjadrila, uviedla, že nesúhlasí s rozsudkom, vyjadrenia jej exmanžela nie sú pravdivé, avšak v súčasnosti sa s ním už nestretáva a ani on sa nestretáva ani s dcérami, respektíve s deťmi, avšak výživné platí včas a riadne.

Obžalovaný A. B. v konečnom návrhu uviedol, že sa cíti nevinný, všetko, čo zo odznelo zo strany poškodenej, je klamstvom, v súčasnosti robí údržbára v Tatranskej Lomnici a aj keď má písané trvalé bydlisko v obci D., býva pri svojich rodičoch v obci J. M., N. K..

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania potom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania. Dospel však k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko Brezno, vykonal v danej trestnej veci rozsiahle dokazovanie na viacerých hlavných pojednávaníach, kde urobil všetky potrebné a dostupné dôkazy, tak aby správne objasnil skutkový stav, ktorý by mu umožnil spravodlivé rozhodnutie a to v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a všetky tieto dôkazy aj správne jednotlivo, tak aj v ich súhrne vyhodnotil v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

Krajský súd musí konštatovať, že okresný súd podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku postupom podľa § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, taktiež uviedol, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky

vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného a prečo v podstatných bodoch neuveril tvrdeniam poškodenej a jej dcér.

Na tomto mieste musí krajský súd v zhode s tým, čo uviedol aj okresný súd konštatovať, že závery, ktoré z vykonaných dôkazov, najmä z výpovedí maloletých detí vyvodil prvostupňový súd, sú správne. Nie je možné bez akýchkoľvek pochybností tvrdiť, že sa obžalovaný voči poškodenej dopustil konania, ktoré by malo znaky trestnej činnosti. Aj z výpovedí maloletých detí vyplýva, že nie vždy a sústavne mal otec voči nim vystupovať agresívne, že sa s matkou hádal a že by jej robil príkoria, skôr to vyplýva, že sa to síce stalo, ale ojedinele v rámci hádok medzi manželmi a najčastejšie už v čase, keď si poškodená vytvorila vzťah so svedkom D..

Krajský súd v Banskej Bystrici preto taktiež v zhode s tým ako to uzavrel prvostupňový súd, nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože aj podľa jeho názoru tieto zistenia zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a nie je možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností uzavrieť, že sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti, ktorá mu bola kladená za vinu okresným prokurátorom.

Správne preto postupoval okresný súd, keď obžalovaného neuznal vinným z trestnej činnosti, ale ho spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Okresný súd všetky skutkové zistenia ako aj právne posúdenia konania obžalovaného veľmi podrobne a dostatočne presvedčivo uviedol v odôvodnení rozsudku, krajský súd si tieto závery a úvahy súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojil a preto v podrobnostiach na ne odkazuje s tým, že nemá povinnosť odôvodňovať svoje rozhodnutie tým spôsobom, že sa musí vysporiadať s každým argumentom odvolateľa, teda okresného prokurátora, ale v princípe sa môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa pokiaľ toto odôvodnenie je dostatočné.

Krajský súd musí jednoznačne konštatovať, že spôsob akým, okresný súd vyhodnotil dôkazy vykonané či už prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní zodpovedajú ustanoveniu § 2 ods. 10, respektíve § 2 ods. 12 Tr. por., pokiaľ okresný prokurátor sa domáha, aby tieto dôkazy boli vyhodnotené inak a to tak, ako má on svoju predstavu, takýto postup je podľa krajského súdu nesprávny a preto, keďže ani krajský súd nedospel k iným záverom ako okresný súd, musel odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť postupom podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.